

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Den store hvide Flok vi see,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Den store hvide Flok vi see," i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 123.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid79018/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Og Sønnen randelig,
Hvad han fortiente dig,
Med søde Ord,
Bær frem paa Bord.

5.
God Nat, god Nat,
Du Verdens fæle Ørk,
Af Ondskab meer end mørk!
Hist er min Skat,
I dig Jerusalem,
Min søde Jesu Hiem.
Hvad var det rart
At see ham snart!

Nr. 352. - LXIX.

1.

Den store hvide Flok vi see,
Som tusind' Bierge fuld af Sne,
Med Skov omkring
Af Palme-Sving,
For Thronen. Hvo er' de?
Det er en Helte-Skare, som
Af hin den store Trængsel kom,
Og har sig toed
I Lammets Blod
Til Himlens Helligdom.
Der holde de nu Kirke-Gang,
Med u-ophørlig Jubel-Klang,

4, 5-8: Hvad Jesus her vundet ved sin forsoningsgerning, er tænkt som en ret, der sættes frem på bordet i himlen. — 5, 1: god Nat! farvel. — 5, 2-3: jfr. nr. 187, 1, 4-2. — 5, 7: hvad! hvor; rart! herligt.
Nr. 352 — LXIX. Original. Jfr. nr. 302, 3-4; 343, 3, 4. Salmen er bygget over Job. Ab. 7, 9-17, hvoraf v. 9-12 udgør slutningen af lektion til allehelgensdag. — 1, 1-5: Job. Ab. 7, 9, 13. — 1, 4: *Palme-Sving*! palmegrene, som de frelste svinger i sejrsmæle. — 1, 6-9: Job. Ab. 7, 14.

I høje Chor,
Hvor Gud han boer,
Blant alle Englers Sang.

2.

Her gik de under stor Foragt.
Men see dem nu i deres Pragt:
For Thronen staaer
De Slægt-Paar
I Himlens Præste-Dragt.
Sant er det, i saa mangen Nød
Tit Taare-Strøm paa Kinder flød;
Men Gud har dem,
Strax de kom hjem,
Aftørret paa sit Skjød.
Nu holde de, og har til best
Hos ham en ævig Løfsals Fest;
Og Lammets selv,
Ved Livets Elv,
Er baade Vært og Giest.

1, 13: *i høje Chor?* Ældre bibeloversættelser bruger på visse steder «kore» som betegnelse for det allerhelligste i Jerusalems tempel (nu «indiehallen»), 1. Kong. 6, 5. 16. 18 flg.; Sl. 28, 2 (på sidstnævnte sted nu blot «tempel»). Det er dog næppe herudfra, man skal forstå Brorsons udtryk (således Chr. Ludwigs, *Strøgen*, er af Guld, 1927, s. 158 flg.). I hvert fald passer høje slet ikke dertil. Det billede, som føresvæver digteren, er snarere højkoret i en stor kirke. Herfor taler også, at han netop i sine kantate ved kirkevielse 1758 bruger det samme udtryk: *Hvor længe mine Sinder Det høje Chor af finde, Hvor jeg i Palmes-Plokk Kan rei min Gud oplyste* (se s. 227 flg.). Carl Koch (H. A. Brorson, 1920, s. 65) har næppe set meget fejl, når han skriver: «Brorson fik sine Parer fra en Gudstjeneste med mange Mennekers Vandring Julenægen ind under de store Hvælvinger og op til det høje Kor i Ribe Domkirke. Saa saa han derfra endnu højere op». Jfr. nr. 267, 15, 5. — 2, 4: *de Slægt-Paar* St. 44, 33 (vi ere regnede som slægtfæder, ældre oversættelser); Rom. 8, 36. — 2, 5: *Himlens Præste-Dragt* de «lange hvide klæder», Joh. Ab. 7, 9; de israelitiske præster har en lang kjortel af lyssees, i ældre oversættelser gengivet ved «hvidt innede el. «hvid silkes», 2. Mos. 28, 39-40; 39, 27, jfr. hos os den hvide messeskjorte, som er den egentlige præstedragt. — 2, 6: *sant er det* ganske vist. — 2, 8-10: Joh. Ab. 7, 17. — *paa sit Skjød* vel: som når man tager et barn på skødet for at trøste det. — 2, 11: *har til best* har i behold, om hvad der er gemt til dem. — 2, 12: *Løfsals Fest* Palmegrenene borte til ved løvsaldesten, 3. Mos. 23, 40; 2. Mak. 10, 7, og berudfra kan skildringen i Joh. Ab. 7, 9 flg. opfattes som et himmelsk mødestykke til denne højtid. — 2, 14: *ved Livets Elv* Joh. Ab. 7, 17: «Lammets ... skal ledsage dem til de levende vands kilder», jfr. Joh. Ab. 22, 1 flg. — 2, 15: *er baade Vært og Giest* Man har forstået det rent dogmatisk om, at Jesus som sand Gud er vært, som sandt men-